

Шукр ҳақида келган ҳадислардан намуналар | Тазкия дарслари (271-дарс)

ТАЗКИЯ
271-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 02 март 974

هُلِّلَا يَضَرَّ رِيَّهَ يَبَا نَع
يَلَّصِ هَلِّلَا لُوسَرَّ نَأُ هُنَّع
نَمَّ «: لَأَقَمَّ لَسَوِ هَيْلَعُ هَلِّلَا
رُكُشَيَّ آلَ هَلِّلَا رُكُشَيَّ آلَ
دُوَادُ وُبَا هَاوَرِ . «سَّانَلَا
مَمَّ نَمَّ «: هُظْفَلَوِ . يِذِمَّرَّتَلَاو
رُكُشَيَّ مَمَّ لَسَّانَلَا رُكُشَيَّ

«هَلَلَا».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким Аллоҳга шукр қилмаса, одамларга ҳам ташаккур қилмайди», дедилар».

Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

Термизийнинг лафзида:

«Одамларга ташаккур қилмаган (инсон) Аллоҳга ҳам шукр қилмайди», дейилган.

Аллоҳ таолонинг яхшилигини билмаган нобакор шахс банданинг яхшилигини билармиди?! Бундай нусхалар доимо ва ҳар кимга нисбатан ношукр бўладилар. Аллоҳ таоло ўшалардан бўлишдан асрасин! Омин!

مَنْ غَنِبَ هَلَلَا ذَبَعُ نَع
هُنَعُ هَلَلَا يَضَرُّ يَضَايِبُ ل
هَلَلَا يَلَصُّ هَلَلَا لُوسَرُّ نَأ
لَأَقُ نَمَ «: لَأَقُ مَلَسَوِ هَيَلَع
أَمْ هَلَلَا حَبُّ صِي نِيح
كُنَمَفِةَ مَعُنْ نَم يِبَحَبُ صَأ
كَلَفَ كَلَكِي رَشَألَ كَدُحَو

يَدَا دَقَفٌ، رُكُّش لِكَلَو، دُمَخُ لَ
لَثِمَ لَاقُ نَمَو، هِمُوي رُكُّش
يَدَا دَقَفٌ، يَسْمُي نِيحَ كَلِذ
«هِتَلِي لِرُكُّش».

Абдуллоҳ ибн Ғанном ал-Баёзий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким субҳ кирганда «Аллоҳумма маа асбаҳа бий мин неъматин фа минка ваҳдака лаа шарийка лака. Фалакал ҳамду ва лакаш шукр», деса, батаҳқиқ, ўша кунининг шукрини адо қилибди. Ким худди ўшани кеч кирганда айтса, батаҳқиқ, ўша кечанинг шукрини адо қилибди», дедилар».

(Маъноси: Аллоҳим, нимаики неъматга эга бўлсам, ёлғиз Сенинг Ўзингдандир. Сенинг шеригинг йўқдир. Сенга ҳамд бўлсин ва Сенга шукр бўлсин)

هُلَلَا يَضَرَّ أُمَّ أَبَا نَع
هُلَلَا يَلْصُقُ بِنَلَا نَع، هُنَع
ضَرَعُ «: لَاقُ مَلَسَو هِيَلَع
ءَاخُ طَبَّ يَلْ لَعَجَّ يَلَّ يَبَّرُ يَلَع
بَرَّاي الُّ تُلُقُ، أَبَهَذَهُ كَم

عُوجًا أَوْ ، أَمْوِي عُغْبُشًا أَنْ كَلَّو
وَحَنُّنًا وَأَ ، أَثَالَتَ لَاقٍ وَأَ - أَمْوِي
تُعْرَضَتُّ تُعْجِ إِذَا فِ - آدَه
تُعْبَشُ إِذَاو ، كُتُّرَكَ دَوَّ كَيْلًا
هَآوَر . «كُتُّ دِمَحَّ وَ كُتُّرَكَ ش
يُذِمُّرَّتْ لَآ

Абу Умома розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Роббим менга Макканинг Батҳосини олтин қилиб беришини таклиф қилди. Мен: «Йўқ, эй Роббим! Лекин бир кун тўйиб, бир кун оч бўлганим яхши, - деб уч ёки шунга ўхшаш айтдилар ва давомида: - Оч қолсам, Сенга тазарру қилиб, Сени зикр қилурман. Тўйган чоғимда Сенга шукр қилиб, ҳамд айтурман», дедим», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

هَلَّلَا يَضْرِبُ لَبَجٍ نُبِ ذَاعُ مَنَع
يَلَّصَ هَلَّلَا لُوسَرٌ نَأُ : هُنَع
، هَدَيْبَ دَخَّ أُمَّ لَسَوِ هَيْلَعُ هَلَّلَا

يُنَادِيهِمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ دَاغُمَ آيٍ «: لَأَقْو
آيَ كَيْ صَوْأُ» «: لَأَقْوَفُ ، «كُتِّبَ حُ
لُكُمْ رَبُّدِي فَنَعَدَّتْ آلُ دَاغُمَ
يُنَعِّمُهُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ وَقْتٍ أَلَا ص
نَسُحَ وَ كَرِكُشَ وَ كَرِكُذِي لَع
دُوَادُ وَبَأْ هَاوِرُ . «كُتِّبَ دَابِع
يَسْئَلُونَ لَأَوْ

Муъоз ибн Жабал розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишининг қўлларида
ушлаб:

«Эй Муъоз, Аллоҳга қасамки, албатта, мен сени яхши кўрурман. Эй
Муъоз, мен сенга ҳар бир намоздан кейин «Аллоҳумма аъинний ала
зикрика ва шукрика ва ҳусни ибодатика», дейишни тарк
қилмаслигингни тавсия қиламан», дедилар».

Абу Довуд ва Насоий ривоят қилишган.

Ушбу ривоятдаги дуонинг маъноси:

«Аллоҳим, менга зикрингни, шукрингни ва ҳусни ибодатингни
қилишга Ўзинг ёрдам бергин».

هُنَعُ هَلْ لَ ا ي ضَرَّ ةَ رِيْعُ مَلِ ا نَع
يْلَصُ يْبْنَلِ ا نَاكُ نَا اِلَاق
مُوقِيَلِ مَلَسَوِ هِيَلَعُ هَلْ لَ ا
وَءَامَدَقُ مَرَّتِ يْتَحِ يْلَصُ يِل
لُوقِيَفُ هَلْ لَ ا قِيَفُ هَا قِاسُ
«أرُوْكَشِ اذْبَعُ نُوْكَأُ اِلَفَأُ» .

يِيْءِ اَسْنَلِ ا وِ نَاخِيْ شَلِ ا هَا وِر
يْلَصُ هُظْفَلَوِ يِذِمَّرْتَلِ ا وِ
هَلْ لَ ا يْلَصُ هَلْ لَ ا لُوسَر
تَخَفَتُنَا يْتَحِ مَلَسَوِ هِيَلَعُ
فَلَكَّتَتَأُ هَلْ لَ ا ي قِفُ هَا مَدَقُ
نَمَمَدَقَتِ اَمَكَلِ رِفُغُ دَقَوِ ، اَذَه
اِلَفَأُ « اِلَاقُ ؟ رُخَّأَتِ اَمَوِ كِبُنَذِ

«أرؤكش أدبَعُ نؤكأ».

Муғийра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозда туравериб, ҳаттоки қадамлари ёки болдирлари шишиб кетарди. Кейин у зотга (бу ҳақда) айтиларди. Бас, у зот: «Шукр қилувчи банда бўлмайинми?» дердилар».

Икки шайх, Насоий ва Термизий ривоят қилишган.

Термизийнинг лафзида:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намоз ўқийвериб, икки оёқлари шишиб кетди.

Шунда у зотга: «Сизнинг аввалгию охирги гуноҳингиз мағфират қилинган бўлса ҳам шунчалик такаллуф қиласизми?!» дейилди.

Бас, у зот: «Шукр қилувчи банда бўлмайинми?» дедилар», дейилган.

Камтарликни қаранг!

Шукр қилишга бўлган интилишни қаранг!

Инсониятнинг улуғи, Аллоҳ таолонинг энг севикли Набийси бўлмиш Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам маъсум – гуноҳ қилмайдиган зот эдилар. Бунинг устига, Аллоҳ таоло у зотнинг олдингию кейинги гуноҳларини – фаразан гуноҳлари бўлса – мағфират қилганини эълон ҳам қилган эди.

Дунёда таҳажжуд намозига эҳтиёжи йўқ битта одам бўлса, ўша одам Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам эдилар. Лекин, шундай бўлса ҳам, таҳажжудни кўп ўқиганларидан оёқлари шишиб кетибди. Бу ҳолга етишдан мақсад битта – шукр қилувчи банда бўлиш.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.

